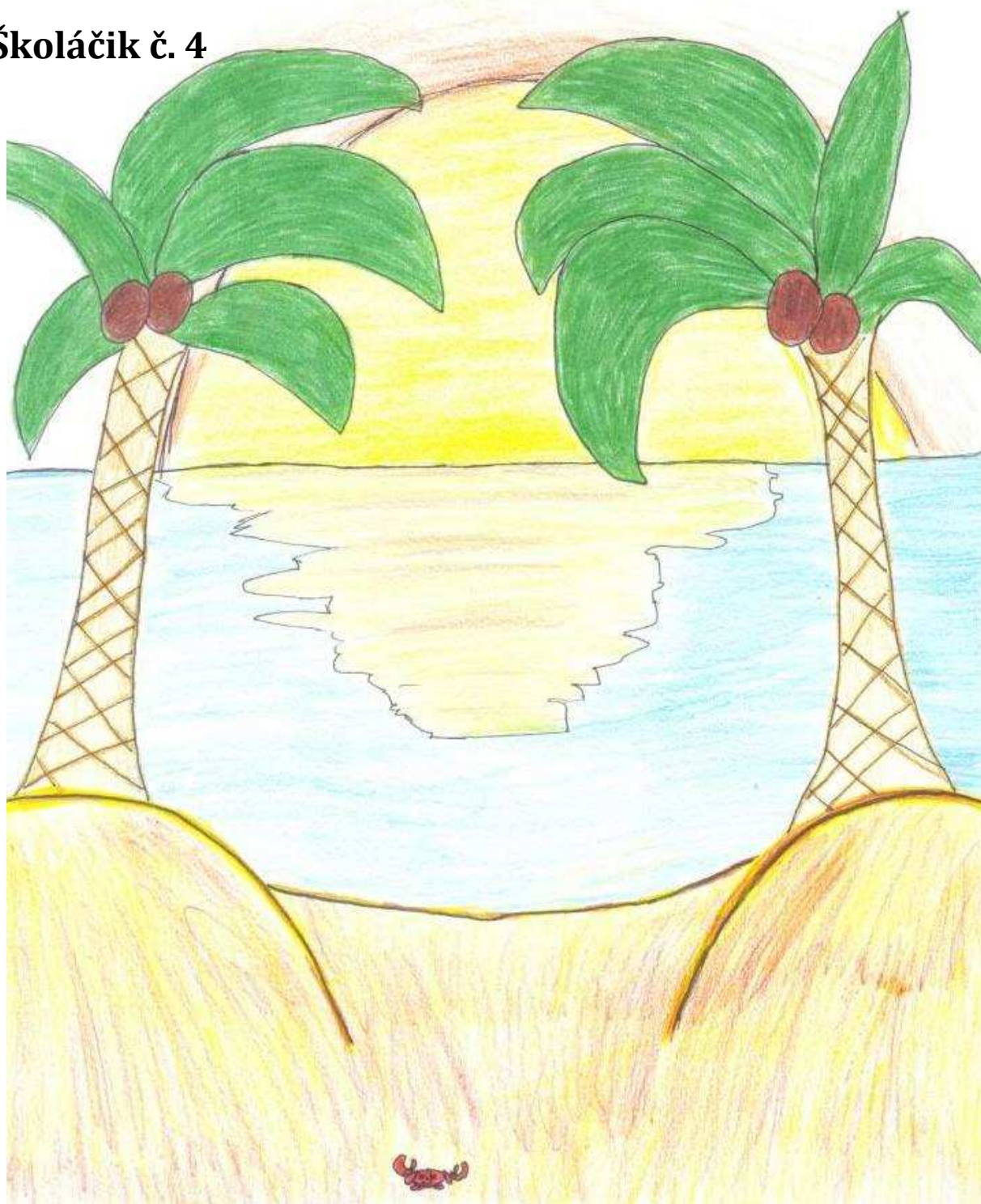

ŠKOLÁČIK

Časopis žiakov Základnej školy, Školská 2, Holíč

Školáčik č. 4

obrázok nakreslili SG a LO, 6. B

časopis žiakov Základnej školy, Školská 2, Holíč
školský rok 2017/2018

Mim

Mim je dievča, ktoré je veľmi nadané. Vie hrať na klavír, trúbku

a flautu. Najradšej ale spieva, chce byť ako Katy Perry. Chcela by sa s ňou stretnúť. Mala ísť na jej koncert, ten sa však zrušil. Mim bola nešťastná.

Mim zistila, že Katy Perry stratila hlas. Niečo jej zišlo na um. Naučí sa jej piesne. Katy súhlasila a s Mim sa stala Mim Perry. Keď sa Katty uzdravila, povedala Mim: „Môžeme spievať spolu.“ A tak sa z Mim a Katty stali

najznámejšie speváčky.

Bozkacia Monika

Bolo raz jedno dievča, ktoré sa volalo Monika. Nakazila sa chorobou, ktorá sa volala Bozkačnica.

Keď raz prišla do školy, začala kýchať. Pri každom kýchnutí jej vyleteli z nosa srdiečka. Jej spolužiaci sa divili, nevedeli, čo jej je. Mysleli si, že je zaľúbená. Keď to zistila pani učiteľka, hneď zašla za riaditeľom školy Jozefom Dermečkom. Tomu povedala, že je v škole vrah nákazlivá choroba. Pán riaditeľ povedal, že budú chrípkové prázdniny. Všetky deti sa tešili, len Monika sa netešila. Monika sa musela učiť iba v škole, pretože doma sa jej vysmievali súrodenci. Monika nebola pekná, ale keď dostala Bozkačnicu, stala sa z nej krásna dievčina.

Jej rodičia ju vyhodili z domu, pretože nikto nemohol byť krajší ako jej sestra Rajli. Na ulici ju zahliadla milá pani, zobrala si ju domov, a tak sa spolu učili.

Nakoniec sa z Moniky stala pani učiteľka. Zistilo sa, že Bozkačnica nie je nákazlivá choroba .

krásne príbehy napísala LM, 4.A,
obrázok Mim nakreslila IM, 7. A

Geografické

okienko

Sopky

Naša planéta Zem sa skladá z hornín. Horniny, ďaleko pod povrchom, kde my stojíme, sú roztavené. Sú roztavené preto, lebo sú blízko horúceho zemského jadra. Tieto roztavené horniny nazývame *magma*. Keď sa magma dostane na povrch, nazýva sa *láva*. Na zemský povrch sa dostáva výbuchom. Po výbuchu vytečie von láva. Stvrdnutá láva potom vytvorí kopec. Tak to ide stále dokola, až kým nevznikne *sopka*. Sopky sú kvôli láve nebezpečné, lebo spália všetko, čo im stojí v ceste. Zato však *vulkanická pôda* (stvrdnutá láva zmiešaná s hlinou a kameňmi) je veľmi úrodná a vhodná na pestovanie. Na svete existuje veľmi veľa sopiek.

Najznámejšie na svete sú tieto sopky :

Hekla – Island, **Krakatoa** – Jáva, **Vezuv** – Taliansko, **Fudžisan** – Japonsko, **Etna** – Taliansko, **Tambora** - Indonézia , **Kilimandžáro** – Tanzánia , **Elbrus** – Rusko, **Mauna Loa** – Havaj, **Popocatepetl** – Mexiko .

geografické okienko pripravil TB, 5. A

Zdroje : Mega encyklopédia úplne všetkého na svete, SLOVART, spol. s r.o., Bratislava 2017 ,
<https://www.Milujemcestovanie.sk>,
<https://travel.sygic.com/sk/poi/elbrus-poi:8379788>

Štrašidelné zvuky v lese

Sú letné prázdniny, vonku asi tridsať stupňov Celzia a ja sedím pri bazéne na záhrade, kde sa pravidelne stretávame s celou rodinou a užívame si slnečné dni. Ja mám slúchadlá a premýšľam, čo budem dnes večer robiť. Započúvam sa do pesničky a vtom predo mnou stojí mama: „Je tu tvoj kamarát Filip.“ Ja s nadšením vyskočím a bežím za ním.

„Ahoj, kamoš, tak čo dnes?“ Filip sa zasmieje a navrhne mi, že tak o siedmej, keď už slnko bude zachádzať a nebude taká horúčava, pôjdeme sa na bicykloch pozrieť do lesa. Tento nápad sa mi hneď zapáčil a súhlasil som.

Po dlhom a zdanlivo nekonečnom čakaní na siedmu hodinu, som sa dočkal. Onedlho som bol aj s Filipom a ďalšími dvomi kamarátmi na Valši a dohadovali sme sa, ktorou cestou pôjdeme. Moji dvaja kamaráti chceli ísť doprava, zatiaľ čo my sme chceli ísť doľava, popri

potoku. Tak sme sa rozdelili. Myslel som si vtedy, že začína to pravé dobrodružstvo, to som však ešte nevedel, čo ma čaká.

Pomaly sa stmievalo a my s Filipom sme boli uprostred hustého lesa. Strach sme však nemali. Ďalej sme sa rozprávali a šliapali trochu rýchlejšie. Do reči mi však prestalo byť vo chvíli, keď som začul z potoka divné zvuky, niečo ako fučanie a silné pokúšanie sa nadýchnuť. Filip mi zo začiatku nechcel veriť a smial sa, že som ešte malý, a keď sa bojím chodiť za tmy do lesa, tak nech tam nechodím. Túto vetu takmer ani dohovoriť nestihol a dychčanie sa ozvalo opäť. V kútiku duše som dúfal, že tento raz to aj Filip začul. Keď som sa pozrel na Filipa, jeho výraz vravel za všetko. Najskôr sme boli odhodlaní na rýchlu jazdu von z lesa, no chceli sme vedieť, čo za zvuky to sú, odkiaľ pochádzajú a kto ich vydáva. Vybrali sme sa smerom k miestu, odkiaľ sa zdalo, že zvuky prichádzajú. Išli sme stále popri potoku s bicyklami, ktoré sme tlačili vedľa seba. Konáre okolo nás praskali a nás chytala ešte väčšia panika. Obidvaja sme boli potichu a pozorne počúvali zvuky večerného a riadne strašidelného lesa. Pomaly sme sa blížili k mostu, ktorý viedol cez rieku, zvuky silneli a my už sme boli presvedčení, že sme ozaj blízko. Nasadli sme na bicykel a to bolo asi aj šťastie. Spoza mosta sa ozývalo hlučné dychčanie a vtom

Filip zakričal: „Diviak, David, diviak, rýchlo šliap!“ Diviak sa za nami rozbehol a utekal asi päťdesiat metrov. Keď sme sa otočili, videli sme, ako za ním uteká ďalších päť menších. Ak by sme vtedy už nesedeli na bicykli, neviem, ako by sme im unikli. Bol ozaj rýchly a tiež vyzeral rozzúrene. Išli sme tak rýchlo, že asi o desať minút sme boli pri Sirkovej vode, kde sme sa zastavili vydýchať a napiť. Tešili sme sa, že nás nedobehol.

Bolo už asi desať hodín, a tak sme sa už ponáhľali domov. Keď som bicykel upratoval v pivnici, ešte som sa triasol. Hneď po príchode som celý príbeh porozprával mame a tá ma vyhrešila, či neviem, akú má diviak silu a že mi netreba chodiť do lesa za tmy! Unavený som prikývol a zberal sa do kúpeľne. Mame som sľúbil, že sám za tmy do lesa už nepôjdem a už som sa tešil na ďalší deň, keď to porozprávam kamarátom.

Mama mi neskôr povedala, že si myslí, že ten náš diviak bola isto samica, ktorú sme vyrušili pri hľadaní potravy pre mláďatá. Asi hej, to by aj vysvetľovalo, prečo po nás tak vyštartovala. Bála sa o mladé, ktoré chránila

text napísal DP, 7. A,
slniečnicu nakreslila NS, 6. B

Tajomné dvere

Tento príbeh je celkom krátky, tajomný a aj trochu vtipný.

Jedného tmavého večera, keď som hral Minecraft, začul som veľký buchot na chodbe. Myslel som si, že spadol vešiak, a tak som kašľal na to a staval som si svoj drevený domček. No rany boli stále hlasnejšie a strašidelnejšie. Začal som sa báť. Myslel som si, že sa k nám chce niekto vlámať. Rýchlo som sa skrýl do skrine. Na chvíľu to prestalo, no po desiatich minútach to začalo zasa. Cez kľúčovú dierku som videl, ako ma zabil *kostlivec*. Mal som slzy v očiach, pretože som mal tri diamanty.

Neviem, ako dlho som trčal v tej skrini, no začal som zaspávať, pretože v izbe bola tma a ja som bol pokakaný ísť si zažať. Snívalo sa mi o osách. Bola to nočná mora! Stále ma pichali. Neznášam osy!!!

Zničený som sa zobudil, pomaly som vyšiel som zo skrine a išiel som sa zamknúť. Keďže som mal nervy, zapol som *CS:GO*. Som v ňom veľmi dobrý (*Kappa*) - *Silver tri*. Po chvíli mi nešlo ani to, chcel som si zahrať *Clash Royale*, ale mobil bol v kuchyni. Tak som zapol si YouTube a začal som pozerať *Fifqa*. Hneď sa mi zlepšila nálada, keď som videl, ako hodil blesk na

Skeleton army. To aj moji kamoši to vedia hrať lepšie ako on! Kiko, David, Patrik a samozrejme ja (*Kappa*). Sú aj takí, ktorým to veľmi nejde, napríklad Tomáš a Jožo. A to nehovorím o dievčatách v našej triede.

Po chvíli mi došlo, že strach vo mne pominul. Rozhodol som sa ísť ku dverám, otvoriť dvere a skopať toho, kto mi o deviatej búchal na dvere!!! Prišiel som ku dverám a neveril som vlastným očiach. Ležal tam môj otec s pivkom v ruke. Prišlo mi to veľmi vtipné, keďže som bol skoro celý čas skrýty v skrini. Vedel som však, že bude ešte veselo.

Text napísal AP, 7. A,
obrázok nakreslila SG, 6. B

Ohnivá tvár

Minulú sobotu som bol na oslave svojho kamaráta Timoša. Bola to skvelá oslava a ani som si nevšimol, ako rýchlo ubehol čas. Keď oslava skončila, pobral som sa domov. Išiel som už za tmy a celkom som sa bál. Nikdy som ešte sám po tme nešiel.

Snažil som sa rýchlo prejsť ulicou. Vtom ma čosi zdržalo. Otočil som sa a môj pohľad mieril na budovu, z ktorej šľahali plamene. Zamrazilo ma. „Nechod tam,“ povedal som si. Ale moja túžba vedieť, čo to je, ma tam ťahala. Keď som prišiel bližšie k budove, zostal som stáť ako nemý. V okne budovy sa mi zjavila nemá tvár muža, ktorý bol celý v plameňoch. Povedal som si, že je to ohnivý duch, ktorý ma chce spáliť. „Nestoj tu a bež!“ blysko mi v hlave. Bol som presvedčený, že sa domov už živý nevrátim. Nebolo času na rozmýšľanie, rozbehol som sa smerom k nášmu domu. Celou cestou som si namýšľal, že je ten duch za mnou. Keď som bol pri dverách nášho domu, naraz bolo všetko preč. Zatvoril a otvoril som oči. „Je preč!“ zajasal som. Vošiel som do dvora a videl som zapálenú cigaretu na zemi. Celý živor mi prebehol pred očami. Možno to bolo varovanie pred niečím zlým.

Vždy, keď budem prechádzať okolo tejto budovy, spomeniem si na tú spálenú tvár neznámeho muža. Už nikdy na tento svoj hrozný nočný zážitok nezabudnem.

Text napísal AH, 7. A

Tvorba žiakov v Škole v prírode

Tvorba žiakov v Škole v prírode

V Škole v prírode v Lazoch pod Makytou, časť Čertov sa žiaci zahrali na malých pátračov i básnikov. Najprv museli odhaliť zašifrované slová a potom z nich spoločne vytvorili krátke básne.

Bazén

V bazéne sa kúpeme
a pritom sa smejeme.
V bazéne je chlór,
vymýšľame fóry.

Hotel

V hoteli my bývame,
radi sa my máme,
my tu aj spávame
a radi sa tu hráme.

Slniečko

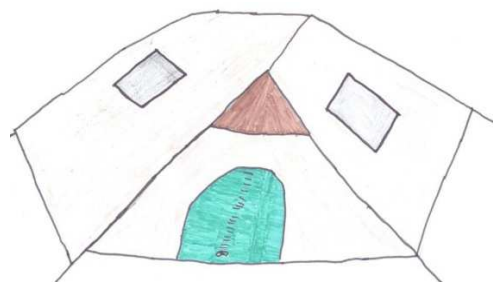
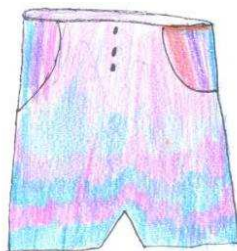
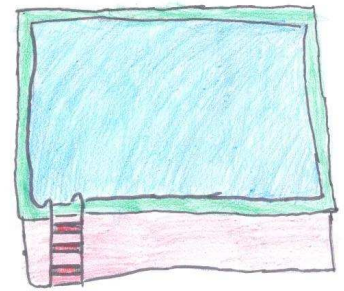
Slniečko nám svietilo,
na líčka nás štekľilo.
Teraz troška zaliezlo,
veľmi nás to mrzelo.

Súťaž

Súťažiť my vieme,
vždy sa zasmejeme.
Keď prehráme, nevadí,
vždy nás niekto nahradí.

OSEMŠMEROVKA

H	U	Y	R	Á	L	O	P	T	A
N	A	T	S	P	L	Á	Ž	T	H
E	C	E	V	A	L	P	S	U	Ú
B	A	Z	É	N	Ť	E	Ž	J	D
O	P	A	Ľ	O	V	A	N	I	E
Y	N	I	N	D	Z	Á	R	P	R
E	A	V	O	Ľ	S	L	N	K	O
A	N	I	L	Z	R	M	Z	N	M
O	U	Č	Á	L	O	K	R	É	M
A	K	N	E	L	O	V	O	D	!

prázdniny, dovolenka, more, slnko, dúha, pláž, nebo, krém, opaľovanie, lopta, vesta, plavec

Osemsmerovku pre vás pripravili žiaci 6. B:

koláč - LO, stan – NP, nanuk – SG, bazén - JV, zmrzlina – NS, kraťasy – NH

Osemsmerovka je vytvorená pomocou programu: <http://ws.datanius.com/>